

# CAKADA

THE SCANDINAVIAN HOME AND FARM JOURNAL

Arg. XIII

Manitoba: Onsdagen den 2 Augusti

Nr 31

## Unions Krisen

Från Kristiania meddelas, att regeringen framlagt ett förslag inför stortinget att hänskjuta frågan om upplösning af unionen med Sverige till allmän omröstning i öfverensstämmelse med svenska riksdagens vilja. Stortinget har utsett denna omröstning att äga rum den 13 augusti.

I dag meddelas från Stockholm, att en koalitionsministär bildats bestående af godsägaren Christian A. F. Wachtmeister, utrikesminister, landeigard, statsminister, grevester, C. A. Berg, justitieminister, öfverste L. U. Tingsten, krigsminister, kommandörkapten S. A. Lindman, sjöminister. J. W. den, inrikesminister, J. E. Viserö finansminister, Hammarskjöld, ecklesiastikminister, A. D. af Petersen, jordbruksminister, samt ministär utan portfölj herrar Petersen och Staaf. I den nya ministären ingå flera medlemmar ur det extra utskottet, och kabinetts sammansättning tyder på unionsfrågas afveckling på fredlig väg.

Det extra statsrådet på 100 millioner kronor upptogs genast af Stockholms handelsbank. Detta lån står till regeringens förfogande genast.

Käjsar Wilhelm, som hälsat på kung Kristian i Köpenhamn, lär ha uttalat sig för den danske prinsens Karls kandidatur till norska tronen, sedan han af konung Oscar fått muntligt besked, att ingen af huset Bernadotte var att tillgå för platsen. "Jag vill hellre se ett kungarike än en republik" sade han. Mätte var toligt att vara norskman i dessa dagar.

Åtskilliga misstänningar lära redan ha givits sig tillkänna bland den norska menigheten, bland annat därför att turisttrafiken, som är en af Norges förmåsta inkomstkällor, är synes ha uteblivit. Osäkerhetstillståndet inverkar nog också oförhålligt på de andra näringerna och handeln, och, i trots af alla officiella demotier, lär det vara säkert, att folket är uppskrämdt, att många banker varit utsatta för rusning. Den sista rapporten öfver Norges banks ställning visar, att mer än tre fjärdedelar af dess kapital är bundet i konkursutredningar eller andra afvecklingar, och att sedelutgifningsrätten är betydligt överskriden. Sådana ruttna fläckar kunna icke fördöljas i tider af misstro och osäkerhet.

Mr. W. B. Chamberlain, medarbetande redaktör i Minneapolis Journal och för närvarande dess korrespondent i Stockholm, skrifver följande till sin tidning:

"Söndagsaftonen den 2 juli satt jag tillsammans med domare Kung Kroulund, medlem i andra kamraren, på en bank i en undagård värf af Skansen, samtalande om den kris, som den skandinaviska halön för närvarande håller på att genomgå. Herr Kroulund erinrar till att tytt lifligt om vår egen John Lind, förre Minnesota-guvernören. Han är en allvarligt anlagd man, och den nuvarande konflikten mellan Sverige och Norge bekymrar honom djupt. Han yttrade bland annat: 'Svenskarna borde aldrig för ett ögonblick tänka på att med maktnedert återuppbäga unionen. En sådan union skulle bli värdelös och kortvarig. Dock har den gamla unionen varit välsignelsen i flera afseenden för båda folk. Den har utgjort en fredsgaranti, som har öfverglöjort beträgnade militärbidrag.' — 'Tror man att normännerna verkligen äro fientligt sinnade mot Sverige?' frågade jag. — 'Jag fruktar för att de äro det för närvarande. De ha åtminstone gillat oss yttre bevis för att de det äro. Se blott på deras befästningsarbeten. De ha ofratt omkring 30,000,000 kronor på ett bygge fortifikationer utmed gränsen mellan Norge och Sverige. I stället för att bygga fästningar till skydd mot Ryssland eller England eller Tyskland, från hvilka håll verklig fara är tänkbar, hafva de hotat den svenska gränsen. Tänk blott på det värnga i saken. Ett land med så skrala finanser som Norge, lånande pengar för att kunna hota ett broderfolk!' — Jag frågade herr Kroulund, hvilken ståndpunkt den svenska regeringen ännu intaga gentemot dessa fästningsbyggen. 'Sverige kommer att fordra', blef svaret, 'icke blott att fästningarna raseras, men att Norge i en traktat, lika bindande för båda parter, förbinder sig att aldrig uppföra andra gränsfästningar. I annat fall skulle vi få en gränsträcka liknande den mellan Frankrike och Tysk-

land, hvilken måste bevakas till öfverhörd kostnader, och som alltid skulle utgöra en fara för freden och ett hinder för handeln.' — Jag frågade om det var sannolikt, att Norge vore villigt att gå på inbörda. 'Min åsikt', svarade herr Kroulund, 'är att just nu är rätt tiden att få dessa saker ordnade. Nu kunde det fåta sig göras på ett vänskapligt och för framtiden varaktigt sätt, men om unionsupplösningen accepteras, såsom regeringen föreslår, utan dessa försäkrade slutliga åtgärder, skola de följa oss såsom ett olycksarf, och för eller senare skall därpå uppstå ett blodigt krig mellan broderfolken, utan tyvildig ändande med någon starkare stormakts inblandning, som åsytar att upplika båda länderna eller en del af dem. De vilkor Sverige ännu uppställa äro sådana att normännerna, om de blott ville bruka halva sitt förnuft, måste inse att de måste gå på den lika mycket som oss. Men jag fruktar för att Norge är alltför upphetsadt för att rätt kunna fatta situationen — — — Norge befinner sig nu i en så upprörd stämning, att vi måste räkna med sådana vaosinniga handlingar på andra sidan Kölen som flottans och arméns mobilisering. Det har glunkats om mobilisering här, men i verkligheten har Sverige icke kostat på ett ore för att hota Norge. Förskinghetsmått halva vidlagts — men det är också allt."

En korrespondent till Chicago Daily News påstår sig ha intervjuat kung Oscar, hvilken skulle ha givit honom audiens i kungl. slottet. Korrespondenten telegraferade kungens ord i direkt anföring. De återgivas härmed i öfersättning från engelska: "Det var omöjligt för mig att intaga någon annan hållning mot Norge än jag gjorde, därför att min kunga som båda ländernas monark absolut förbjöd mig att för det ena af dem göra något, som vore ett intrång på de andras intressen. Norge påstår att jag lemnat det. Säg ett folk i den tydligaste form att jag aldrig lemnat Norge. Det lemnade mig. Jag kommer aldrig att tillåta, en prins af huset Bernadotte att bestiga Norges tron, om icke Sverige begär det. Jag hoppas och tror att det icke begäres. Det skulle vara en svår uppföring för mig och mitt hus. Min familj är enig med mig i detta fall. Vi äro en lycklig familj. Jag har goda söner och goda söner. De vilja ej låta personlig ärelsestnad, som kunde tillfredsställas genom antagande af Norges tillbud, leda dem att handla, eller ens tänka på att handla mot mina önskingar i detta fall. Norge säger sig vörda och älska mig. Hur stor kan dess kärlek måntro vara, då det icke tillade att förråda mig. Norge önskar en Bernadotte till konung för att visa världen att Sverige forsoat sig med dess svekfulla och revolutionära handling. I dag tillkännagaf Sveriges riksdag för världen de vilkor, på hvilka den, vill medgeiva upplösningen af unionen, som jag till min sörn finner vara för alltför förlorad. En stor del af mitt trogna svenska folk anser att dessa vilkor representera minimum af hvad Sverige kan mottaga som upprättelse för det slag som Norge tillfogat vår nationalära. Om Norge tillbakavisar detta förslag, och mitt folk anser, att Sverige kan bli hämnadt endast med vapenmakt, återstår för mig intet annat val än att, om också motvilligt, bekräfta dess suveräna vilja. Behöfver jag försäkra amerikanerna att detta skulle bli den största sorgen i min ålderdom? Normännerna äro ett tappert folk. Jag känner väl till deras armé, men jag tror icke att de äro så redo till en kamp på lif och död som de föreställa sig. Min innerliga bön, i alla händelser, är att förvecklingar ej måtte uppstå, ty det skulle vara ett slag, om möjligt ännu mera förkrossande än jag redan lidit."

Korrespondenten säger att konungen inledde sitt anförande med att uttrycka den förhoppningen, att Amerika, som älskar rättvisa, skulle sympatisera med honom och med Sverige, om fakta framlades för Förenta Staterna på ett fördomsfritt sätt. Vidare säges det, att konungen vid flere tillfällen under intervjuen visade djupa rörelser.

Samme eller en annan korrespondent för Daily News telegraferade i lördags ett intervju med statsminister Christian Michelsen i Kristiania. Denne — om hvilken korrespondenten förklarar, att hans röst bokstafven är folkets röst — skall hafva sagt:

"Vårt beslut den 7 juni var ett konstitutionellt tillkännagivande till Sverige, att normännerna härter ville vara sina egna herrar. Det kommer icke att bli någon återgång från denna ställning i upplösningssunderhandlingarna med herrarne i Stockholm. Sverige har full rätt att beakta hvadhelst det anser som sin ära, men det måste komma ihåg, att ära icke är något svenskt monopol, och att Norge har något däraf, som också skall skyddas."

På tillfrågan om Norge ännu bestämt sig för monarki eller republik, svarade hr Michelsen: 'Nej, det är ännu en öppen fråga. Om hvarken en svensk eller dansk prins står till buds, skulle den åsikt som nu hyes endast af ett mindretal kunna hastigt utbreda sig och kristallisera. Vårt folk har en naturlig böjelse för monarki. Vår historia är så intimt förknipad med våra kongers lefnad att vi med tvekan skulle uppgiwa de monarkiska institutionerna."

Hr Michelsen hoppades på ett lyckligare förhållande än någonsin mellan svensk och norman, sedan den nuvarande bitterheten försvunnit, och förtor: 'Ras, språk, religion, geografiskt läge och af försärbindelser knyta oss så tätt tillhopa att vänskap icke kan undvikas. Om Sverige skulle vilja stärka dessa naturliga förbindelser med ett försärbund, skulle icke Norge vilja hindra det, ty en gemensam fara hotar oss från öster. Sveriges fruktan, att Norge skulle följfölja en utrikespolitik, som vore fientligt mot Sverige, är orgrundad. Vi skola icke bli några vasaller och ingens bundsförvanter. Inga snarande allianser skall blifva en af det nya Norges grundprinciper liksom i det nya Amerika 1776. Allt hvad vi begära är att få vara i fred, utveckla våra resurser och arbeta på vår egen frälsning."

Hr Michelsen bad också korrespondenten framföra Norges tacksmähet för de oräkneliga vänskapshöfvet som visats den provisoriska regeringen af folket i Förenta Staterna, hvars sympati Norge anser det af största vikt att bibehålla.

En representant för Associated Press intervjuade i onsdags förre utrikesministern greve Douglas, landshöfding i Östergötlands län, erkänd ledare för det fosterländska partiet. Enligt korrespondenten uttryckte sig greve Douglas på följande sätt:

"I Norge påstå de ha en utspändt vidt och bredt, att det svenska partiet skulle vara aristokratiskt parti, som arbetar på att skilja regeringen i händerna på aristokratin. Hvar och en förståndig människa vet att detta prat är bara nonsens och barnsligheter. De säga också, att vår åsikt skulle vara att ge Sverige ett slags öfverhördhet öfver Norge. Det har aldrig varit vår åsikt. Som ni vet, har Norge i fråga om själlstyrelse varit ett af de friaste länder i världen. Ett faktum är, som jag till min sörn finner vara för alltför förlorad. En stor del af mitt trogna svenska folk anser att dessa vilkor representera minimum af hvad Sverige kan mottaga som upprättelse för det slag som Norge tillfogat vår nationalära. Om Norge tillbakavisar detta förslag, och mitt folk anser, att Sverige kan bli hämnadt endast med vapenmakt, återstår för mig intet annat val än att, om också motvilligt, bekräfta dess suveräna vilja. Behöfver jag försäkra amerikanerna att detta skulle bli den största sorgen i min ålderdom? Normännerna äro ett tappert folk. Jag känner väl till deras armé, men jag tror icke att de äro så redo till en kamp på lif och död som de föreställa sig. Min innerliga bön, i alla händelser, är att förvecklingar ej måtte uppstå, ty det skulle vara ett slag, om möjligt ännu mera förkrossande än jag redan lidit."

Korrespondenten säger att konungen inledde sitt anförande med att uttrycka den förhoppningen, att Amerika, som älskar rättvisa, skulle sympatisera med honom och med Sverige, om fakta framlades för Förenta Staterna på ett fördomsfritt sätt. Vidare säges det, att konungen vid flere tillfällen under intervjuen visade djupa rörelser.

Samme eller en annan korrespondent för Daily News telegraferade i lördags ett intervju med statsminister Christian Michelsen i Kristiania. Denne — om hvilken korrespondenten förklarar, att hans röst bokstafven är folkets röst — skall hafva sagt:

skulle cheferna för de gemensamma departementen vara ansvariga."

Danska tidningen "Vort Lands" korrespondent i Stockholm har haft ett samtal med en svensk politiker, som därvid yttrade, att hr Michelsen hade all anledning att vara nöjd med regeringens förslag, då han fört uttalat därom med statsminister Ramstedt. F. statsrådet varit och professor Brögger ha varit i Stockholm såsom Michelsens befullmäktigade för att af tala med regeringen beträffande vilkoren, men hvilka vilkor? (Det är detta som man velat "demonstrera" mot norsk "Morgensbladet"). Det är endast de små skänkarna vid gränsen normännerna skola slopa för att etablera en neutral zon. Fredriksten och Koogsvinger skola bli öfveröfda. Det är vilkor, som Sveriges riksdag aldrig går in på. Från norsk sida synes man vara mycket förhoppningsfull beträffande ställningen. En i Stockholm varande norman med intima förbindelser i ledande Kristianikretsar, tror att allt skall vara i ordning om fjortio dagar. Norge vill, sade han, lenna hvarje sådan upprättelse, som icke kränker Norges ära. "Under hvilken form?" frågar korrespondenten. "Den skall nog finnas", löd svaret; "den är redan funnen, men jag får icke nämna den."

Boströms politik. — Seven Hadin och Nansen. Det danska "Vort Lands" korrespondent skrifver, att han i Stockholm, särskildt i adelskretsar hört starka utbrött af harm öfver ministärernas kvarstående och det stora inflytande Boström fortfarande anses utöfva, särskildt understöd af drotnungen. Boström säges ha varit konungens gäst på Rosendal. Hans politik anses gå ut på först rikskassans uppsägande och sedan förhandling.

Samme korrespondent har haft en öfverlig intervju med Sven Hedin, som utvecklade sin kända ståndpunkt. Ett visst inträde har uttalandet om förhållandet till Nansen, Hedin yttrade. "Kongen med Nansen var i hård, men den rubade icke det inbördes goda förhållande. Ännu för några dagar sedan iottog jag Nansens sista skrift med en vänlig dedikation. Jag är glad öfver att den gamla vänskapen icke brutits, ty detta hade jag egentligen fruktt."

Urtima riksdagen hemförlofvades i dag. Konungen representerades af statsministern Lundeberg. I sitt afskedstal yttrade Anders kammarrens talman, att situationen ännu ingaf farhåget, men Sverige fritoget sig från all skuld, om en brytning inträffade efter de vilkor Sveriges erbjudit Norge för unionens afveckling. En extra session skall hållas, så snart Norge är färdigt att öppna underhandlingar enligt de af riksdagen framlagda vilkoren.

Konung Oscar, som nyligen upphöjts till tysk storamiral, har hällit en storartad fäst för den tyska eskadern, som nu besöker Stockholm.

ALBERTA-HVETE TILL BRITISH COLUMBIA.

Från Vancouver har spridit sig ett rykte, att en del af det vinterhvetet, som skördas i södra Alberta, särskildt i Calgary-distriktet, kanske omkring 1,000,000 bushels, skulle skeppas till Vancouver för att där malas, och på samma gång bereda en lättnad i trafikken å routen via de stora sjöarna. Vancouver skulle då enligt C.P.R. planerande göras till en stor kvarstad och mjölet därifrån sändas på annan väg till marknaden. Här om yttrade sig Mr. F. W. Peters, biträdande trafikdirektör, att hvetet skulle finna sin egen naturliga marknad. Emellertid, tillade han, är hvetet i fråga af en annan kvalitet än det som odlas i Manitoba och Assiniboia och borde finna afsetning på annat håll. Betydligt med höstvet hade odlats i södra Alberta under den gångna säsongen och skeppats till Orienten. Mycket mera af detta slags hvetet skulle skördas detta år, och det såg ut som skulle marknaden för denna produkt bli va större i den fjärran östern, hvilket utan tvifvel komme att leda till bygandet af flera kvarnar i British Columbia.

Men hvetet, som skeppades till Europa komme ej att föras omkring västerut för att hindra upptäckning på den östra routen. Jämfrörelsen litet, om ena något vinterhvetet från södra Alberta hade förts till den europeiska marknaden. För öfrigt, sade Mr. Peters, väntade C.P.R. det odligen af

vinterhvetet skulle tilltaga betydligt under de närmast kommande åren, men vägen för skeppningen af detsamma komme att bero på hvarifrån efterfrågan röntes."

## Canada.

VÄSTRA MANITOBAS utställning öppnades i går i Brandon.

"BESSEMER-MALM" har professor Miller från Toronto funnit vid Loom Lake, öster om Port Arthur.

FRÄCKT. En polsman i London, Ont., blef här om natten öfverfallen och rådd. Bollen blef emellertid i fredags häktad i Grand Forks, N. D.

SKÖRDEFÖRHÅLLANDENA rapporteras fortfarande gynnsamma och det tros att man om fjortio dagar eller så skall börja skära hvetet på en del platser.

EN HOTANDE ELDSDVÅDA utbröt i lördags morse i Torontos affärsdistrikt. Elden beräknades till Knickerbockers isbolag och Ames-Holdens gummitfabrik. Skadan anslås till \$100,000.

146,266 IMMIGRANTER anlände till Canada under året slutande med den 30 juni. Immigrationen från Europa visar en ökning af 16,000, men från Förenta Staterna en minskning af 1,628 mot föregående år.

MÅLSKJUTNINGSTÄFLING mellan soldater från Förenta Staternas och Canadas arméer afhölls i lördags i Vancouver. Därvid afgingo canadenserna med segern.

DEN TOTALA SOLFÖRMÖRKESEN, som inträffar den 30 augusti, skall iakttagas af en regeringsexpedition, som afgått till Labrador. Förmörkelsen är endast delvis synlig i Canada.

I SAULT ST. MARIE pågå nu den 2 och 3 augusti storartade högtidligheter med anledning af att det är jämt ett halvt århundrade sedan öppnandet af kanalen, som förbinder Lake Superior med de nedre sjöarna. Bland talrika närvarande notabiliteter och talare märkes Chs. W. Fairbanks, Förenta Staternas vice president.

MEXICO och Canada. Regulär ångbåts trafik har nu öppnats mellan de båda länderna. Här om dagen afgick ångaren 'Angola' med full last till Mexico. Cuba och Bahama-öarna skola anlöpas under resan.

FERNIE, B. C., blef i torsdags hemsköt af en svår eldsdåda, hvilken jämte flera byggnader i affärskvartret med marken. Förlusten anslås till \$75,000. För ett år sedan nedbrann en del af staden, och den då öfveröfda delen träffades nu af olyckan.

KENORA säges bli va medelpunkten för operationerna vid bygget af dubbelspåret mellan Fort William och Winnipeg. Konstruktörerna Foley Bros. and Larson skola "rusha" arbetet med kraft; material och maskiner äro redan på väg.

FRIKÄNDES. Chas. H. Gibbons, den tidningsman, som skötdes och sårades en J. K. McCredy, hvilken brukade uppvakta hans hustru trots varningar att hålla sig på vederbörligt afstånd, blef af domaren frikänd för mordförsök.

UNDERSÖKNING i de s. k. "halfbreed scrip" pågår nu i Killarney inför domaren Meyers. Dessa 'scrip', som äro ett certifikat på 240 acres, utdelas till alla halfblodindianer och deras afkomlingar som en ersättning för det de afsträddt sitt land åt Dominion-regeringen. Som en del af mestiserna flyttat öfver till Förenta Staterna, blefvo dessas anspråk på scrip först, afslagna. Men denna ordet blef för ett år sedan upphäfd. Vid underrättelsen häröfom togo sig några spekulanter, som fått nys om saken, för att uppsöka Canada mestiserna i Staterna och få deras namnunderskrifter på ett papper, som agenterna uppgiwa vara ansökningsblanketter för 'scrip', men i verkligheten vore en fullmakt att öfvertaga landet af mestisen för en spottstyver. För en 'scrip' bjöds i allmänhet \$250, men så högt som \$1,000 betalades. Men innehafvaren af ett scrip får utvälja sina 240 acres hvar helst han behagar, anses dess egentliga värde vara \$5,000. Nu återstår emellertid att se, om mestiserna narrats af E. C. MacDonald med falska uppgifter att sälja sina 'scrip' eller om de helt enkelt föredragit kontanterna i spillet för landet.

BANAN från Moose Jaw till Saskatchewan skall inom kort påbörjas, och tio mil väntas fullbordas i år.

LIBERAL PARTIKONVENTION öppnas i Calgary i morgon, då kandidater skola nämnas och ledare utses samt program uppsättas. 200 deltagare väntas till staden. Mr. Rutherford, M. L. A. från Strathcona säges hafva de största utsikterna för ledarskapet i Alberta, tv Mr. Peter Talbot lär ej vara hägad att alhyra sin bana i Ottawa.

Förberedelserna till konventionen för Saskatchewan i Regina bedrivs med lifver, och 250 delegater väntas samlas.

DET KONSERVATIVA partiet i Alberta skall afhölla sin konvention i Red Deer den 15 nästkommande, då premier Haultain skall närvara. Denne kommer då att omfala med hvilken provins han skall kasta sin lott.

GENERALGUVERNÖREN Earl Grey har utnåmns till högste befälhavare öfver landets stridskrafter. Han väntas på en tur till Västrum, när de nya provinserna skola fira sin installeringshögtid.

REGERINGENS TULLTARIFFKOMMISSION skall sammanträda denna månad. Alla, som hafva klagomål mot tulltaxan, aningen de vilja ha tullen på olika varor ökad eller borttagen, kunna inför kommissionen få framlägga sin sak.

MINNEDOSA. Den nyligen afhöllna landbrukstställningen var synnerligen lyckad och gaf ett troget uttryck af distriktets utveckling. De utställda numren väckte allmän beundran. Kolonien Scandinavien eröfrade de bästa priserna. Mr. Adolf Lundgren tillerkändes första priset på hvetet. Mr. Lundgren är storfarmare och en i allmänna saker mycket aktad person samt besitter en half sektion land, beläget i centrum af kolonien.

KENORA. I söndags e.m. inträffade en sorglig olycka ute vid Keewatin Beach, i det en flicka andfod hos Mr. F. L. Patton; under badning gick för långt ut, så att hon sjönk i sina kamraters åsyn. En af dessa höll på att sätta lifvet till under försök att rädda den sjunkande. Den omkomna hade helt nyligen anländt från Skotland.

Ett rykte att en af Grand Trunk Pacifics ingenjörer förtit sig i skogarna var lyckligtvis ej sant. Han lyckades återfinna lägerplatsen efter en dags vandrande.

KRIG OCH FRED.

Japaneserna fortlära att låta tala om sig i smärre skärmtyngingar. Framgångar tillskrifver man sig å ömse sidor. Häftiga rågn falla utmed denna årstid på krigsområdet och göra operationer omöjliga. Floder öfversvämma och afskärar.

Inom kort skola Rysslands fredsombud sammanträffa med Japans i Amerika. Huru underhandlingarna skola utfalla, är svårt att gissa sig till. Att döma af rykskejsarens uttalande, synes han hafva kryat upp kuraget betydligt sedan han sammanträffade med tyske kejsaren i svenska skärgården. Japan kommer hvarken att få krigskadere ersättning eller Skhalin-ön, som det låter. Återstår att se om ett nytt 30-årskrig är möjligt för Ryssland att uthärda. General L. Nevitch har låtit kejsaren förstå, att han har Oyama på sina fem fingrar. 'Ja — hoppet är det sista som öfverger den dödliga.

## Utlandet.

PRINSEN och prinsessan af Wales äro ägar af nitton pianon, af hvilka hvar ett ett är en bröllopspresent.

STOR TELEGRAFISTRÄJK äger rum på Great Northern and Northern Pacific. Telegrafisternas ledare, Perlin, säger att 976 af unionmännen äro ute och skola stanna ute tills de låta hvad de anse vara sin rätt. Järnvägens styresmän å sin sida påstå sig skola visa telegrafisterna annat.

BOYCOTTEN I KINA mot amerikanska varor synes taga en allt mera bestämd form. Man arbetar för sammanslagna bland annat genom tidningarna och i skolorna, och i Tientsin har beslutats att sända ut studenter från tingens kinesiska högskolor att hålla föreläsningar öfver boycotten.

ALLA JÄRNVÄGAR på jorden tillsammans uppskattas hafva en längd af 454,000 mil.

GULA FEBERN har åter utbrutit i New Orleans. Förliden vecka föll 46 personer offer för densamma.

ASKSLAG. Under en häftig askstorm, som i söndags gick öfver New York, slog åskan ned i en fläggstång på Coary Islands badhus, dödade fem personer och skadade nio.

INDIEN. Pesten rasar ohälsdadt i Indien, och England har ådiligen föresatt sig att på allvar söka bekämpa denna fara, som hotar att utrota befolkningen. 53,000 människor låga hvarje vecka dö i det svårt hemsköta landet.

TESTAMENTET efter Mrs. Almiria Kramer i Kalamazoo, Mich., förordnar om en fond på \$10,000 för födande af — lullare. När lullaren anländer till staden, anmäl han sig på polisvaktkontoret och får då en matpott, samt om han så önskar, en badhöljet. Kalamazoo bör nu bli va lullarnes hem.

FRANKRIKE — TYSKLAND. En ny anledning till friktion mellan Frankrike och Tyskland har uppstått. I Kongo ägde nyligen en sammanbottning rum mellan tyska Camerun-kompagniets män och franska Singales-soldater, hvarvid fyra tyskar och en fransman flingo hita i gräset. Anledningen var tvist om ett gränsmörke som man å ömse sidor gjorde anspråk på.

ENGLAND. Kanaleskadern skall i år förlägga sina öfningar till Ostergjör, heter det. Denna ordet har väckt obehagligt upseende i St. Petersburg, där man har reda på, att England kommer att understöja Japans fredsviskor.

— Ett elektriskt snälltåg i närheten af Liverpool förföljades i fredags, hvarvid 23 personer döddes och många skadades. Tåget sammanstötte under full fart med en tomvagn, som kommit in på spåret.

HUSTRUMÖRDAREN, tysken Hoch eller Schmitt, i Chicago skulde i lördags hängas. I sista ögonblicket meddelades, att ett okändt fruntimmer avancerat planningar för en appell till högre rätt. Polisen har hittills uppdragat 27 kvinnor med hvilka han gift sig. Ett halvt tjog af dessa är han misstänkt för att hafva röjt ut vägen.

I NEW ENGLAND-staterna äro inregistrerade 11,733 automobilar, hvilka värde anslås till 20 millioner dollars.

MÅNGMILLIONÄRENS landbruk. George W. Vanderbilt har som alla andra millionärer sin lilla kapphäst. Hans är farmning, Han ämnar emellertid i dagarna sluta upp med detta, därför att — det är för dyrt för honom. Hans förvaltare och deras underhållande ha plockat honom på det mest oförnyta sätt, från sedet att allt, som hör till en farm, kostar mycket pengar. Kycklingar ha inköpts för fem dollars styck och allt annat har kostat i proportion. Mr. Vanderbilt kan inte förstå, huru landets jordbrukande, befolkning verkligen kan existera.

"ETT GODT HUFVUD". Oscar Sundström, den bekante brottern i Worcester, Mass., hvilken vid flera tillfällen visat, hvilka aktningvärda kroppskrafter han är i besittning af, fick här om dagen tillfälle att visa, hvilket "gott hufvud" han till på arbetet blifvit utrustad med. Under arbetet i Webb Granite and Construction Co:s fabrik träffades nämligen Sundström i hufvudet af armen till en lyftkran, som väger sina modiga 300 skålpund, med den effekt, att Sundström föll till marken som en stock. Hans arbetskamrater voro i förstona tvetsamma, huruvida de skulle telefonera efter en ambulansvagn eller till en begravningscentrön, men de bestämde sig slutligen för ambulansvagnen, som inom kort kom tillstades och förde den medvetelösa Sundström till stadens lasarett. Innan han kom dit, kryade han emellertid till sig, och vid å sjukhuset företagen undersökning kunde läkarna å Skundström ej konstatera annan skada än en försvärig kula i hufvudet, hvarför de också förklarade, att maken till "gott hufvud" hade de aldrig förr påträffat, hvarvid Sundström ej erhölet något som helst men af slaget, hvilket troligen skulle förpassat till "de sälla jaktmarkerna" en person med mindre "gott hufvud".











# ÖDETS LEK

ROMAN AF  
HERMAN BJURSTEN.

(Forts. från förra numret).

— Men mamma, — sade Mauritz naivt, — har då icke äfven den rike mannen på sitt sätt velat lära mig att hata?  
— Hur menar du?  
— Har icke han genom sin elakhet, mycket mer än den rödhåriga genom sitt tal, velat ingifva mig denna känsla. Hade han varit beskedlig emot mig, så hade jag icke gjort som den rödhåriga bad mig. Han har således varit lika farlig för mig, som denne!

Fru Sterner förvånades högeligen öfver denna skarpsinnighet hos ett barn. Hon nödgades inom sig medgifva, att Mauritz hade rätt.

— Du kan hafva rätt häruti, min gosse, — sade hon. — Ack, ofta veta ej de rika, huru illa de göra genom sin hårdhet mot de fattiga! Icke nog med, att de misshandla deras kropp eller beröfva dem deras timliga gods.... de göra äfven deras själ bitter och hatfull, och förstöra inom dem kärleken och försonlighetens sköna och heliga frukter. Och Gud skall derför en gång fördrå räknenskap af de rika för många brott, som blifvit begångna af de fattiga.

— Ja, mamma, den rödhåriga mannen, som hette Jakob Kron, sade också, att de förstört honom och gjort honom till den han var. Han hade gått i skola, sade han, och läst samma saker som jag dagligen läser för den gode pastor Bergholm. Men de rika hade jagat honom ut i världen och gjort honom olycklig.... och så hade han blifvit vild och hatfull.

— Du tyckes hafva tagit mycket väl reda på allt hvad den rödhåriga sade, — återtog fru Sterner.

— Ja, mamma. Han frågade mig äfven mycket efter mina föräldrar och ville veta hvem min far varit.

— Och hvad svarade du?  
— Jag berättade honom allt hvad jag visste; att vi förr bott i ett vackert hus och haft allt hvad vi behöfde i öfverflöd, att en man, som jag trodde var min far, ofta besökt oss och varit mycket god emot oss, men att han nu vore död och att vi derför nödgats flytta ifrån vårt lilla vackra hus och vår trädgård, sedan vi blifvit mycket fattiga. Men då den främmande frågade mig, hvad min far hette, så liksom blygdes jag öfver att jag icke visste det.

— Deröfver skall du icke blygas, mitt älskade

siget, visa på dig och säga: Han är min son! — Men mamma, var då min far så fattig när han dog, att han icke kunde lemna oss något att lifva utaf?

— Nej, mitt barn.... din far var rik, mycket rik.... en af de allra rikaste.... Du kan således lätt förstå anledningen till min gruffliga ångslan, då jag hörde dig berätta, att du svurit de rika ett oförsonligt hat.... Det är ju som om sonen skulle vilja hata sin faders minne....

— Men, — afbröt Mauritz, — om min far var rik, hvarför äro vi då så fattiga? Hvarför bo vi då i denna usla stuga?

— Näväl, min gosse.... jag skall härom berättat dig så mycket som är mig tillåtet. Men du måste lofva mig, att aldrig omtala det för någon.

— Jag lofvar dig det, mamma.

— Godt, jag vill lita derpå. Så hör då. Innan jag blef din fars hustru, hade han varit gift en gång förut och hade en son med sin första fru. Det äktenskap han sedermera med mig ingick skedde i största hemlighet. Det finnes numera icke mer än två levande personer, som kunna ingifva det.... och det är presten, som vigde oss, och ett af vittnena, som voro närvarande vid ceremonien. När nu din far dog, hvilket skedde så hastigt och oförmodadt, hade han icke hunnit göra något testamente till vår förmån. All hans förmögenhet tillföll derför odelad den äldre sonen, din halfbror. När din far dog, upphörde äfven det understöd han gaf oss. Derför är det som vi nödgats flytta ifrån det vackra hus, som vi fordom behöfde.

— Men mamma, — sade Mauritz, — jag har således en bror, som lever och som är rik.

— Ja, du har en bror.

— Och hvarför hjälper icke han oss?

— Han vet icke af, att vi äro hans släktningar.

— Ja, han vet icke ens utaf, att vi finnas till i världen.

— Men hvarför icke säga honom det?

— Mauritz, — sade fru Sterner med rörelse, — skulle du vilja göra något, som din far, hvilken var en ädel man, förbjödt? Skulle du efter hans död vilja bryta en befallning, som han gifvit med sin hand? Skulle du icke anse som den heligaste pligt, att efterkomma hans vilja?

— Jo, mamma, jag skulle aldrig bryta deremot!

— Näväl samma heliga lag gäller äfven för mig, samma heliga pligt måste äfven jag uppfylla. Hvad min älskade, min bortgångna make bjöd mig.... det måste jag obrottsligt hålla, huru mycket än mitt hjerta må blöda.... huru stora, huru omtäliga försakelser jag än nödgas underkasta mig. Finner du ej det, min son?

— Jo, mamma.... Men har då min far förbjödt dig att bedja hans rike son om hjälp för den fattige?

— Då jag sista gången såg din far, Mauritz, yttrade han till mig: "Min vän, jag resar nu bort, långt bort.... vi skola icke återse hvarandra på länge. Emellertid har jag dragit försorg om en tillräcklig bergning för dig och vår son. Ni skola kunna lifva lugna och

bekymmerfria, och innan jag dör skall jag betrygga er framtid. Men en sak, Augusta! Jag fördrar af dig ett löfte, att du ej för någon uppenbar de band, som förenar dig med mig. Jag vill ej, att min son skall veta sin faders namn och sin ställning i lifvet, förr än han uppnått sitt tjugonde år. Jag vill att han skall uppfostras, icke i öfverflöd och veklighet, utan tarligt och enkelt, på det han en gång, ifall han genom eget arbete kommer i besittning af rikedom, må förstå att bruka den värdigt. Lofvar du mig detta, min älskade?"

— Så sade din far, Mauritz, — fortfor fru Sterner.... sådant var det löfte, han affordrade mig. Jag gaf honom det.... och derför är det, som vi ej kunna begära någon hjälp af din bror, ty detta löfte är heligt.

— Ja, min mor.... jag inser det nog. Men hvarför ville min far hafva ett sådant löfte af dig?

— Han hade, sade han, hos sin äldre son rönt det dåliga inflytande, som vissheten om en stor förmögenhet öfvat. Denne son hade varit otacksam, lättjefull och lättinnig.... han hade gjort sin far många bekymmer, mycken sorg.... Derför ville den gode och ädle mannen, att du skulle uppfostras på ett helt annat sätt.... han ville ej, att du skulle tro dig vara rik.... han ville att du skulle arbeta ditt fram.... att du sjelf skulle förtjena ditt bröd.... Han skulle kunnat göra dig mycket rik, men han ville det icke, på det du ej skulle blifva förderfvad af rikedom. — "Min son", sade han, "skall aldrig af mig ärfva mer än han nått och jemnt behöfver, för att icke lida nöd, ifall han skulle träffas af olyckor. Vill han hafva öfverflöd, så får han genom sitt arbete skaffa sig det. Menniskan borde aldrig ega mer än det hon genom egen flit och omtänka kan förtjena, sedan hon fått en god uppfostran af föräldrarna, ty detta äro dessa skyldiga att gifva henne.... men ingenting vidare." Så sade din ädle och förträfflige far.

— Ja, — sade gossen, — jag förstår mig min fars mening och inser att den var till mitt bästa.... men då han icke hann att fullborda denna uppfostran, hvilken han sade sig vara skyldig att gifva mig, hvarför har han då icke vid sin död gifvit dig, min älskade mor, medel dertill?

— Detta var utan tvifvel hans afsigt, mitt barn.... men olyckan ville att din far dog mycket hastigt.... att han i fulla blomman af sin kraft föll genom en förskräcklig tilldragelse.... en våldlig händelse. Han hann sålunda icke göra några dispositioner till vår förmån. Derför kommo vi ock innan kort på bar backe, som man säger.

— Och nu hafva vi intet.... intet mer än hvad du kan förtjena, goda mamma. Vi nödgas ofta frysa och svälta, under det min rike bror lever i öfverflöd. Det är dock hårdt....

honom om hjälp och fortrosta på honom.... Och fastän vi nu äro fattiga, så skola vi dock hoppas att du en gång skall blifva, hvad din ädle far önskade, en god, lycklig och genom ditt eget arbete oberoende man.

— Jag får således icke veta mitt verkliga namn förrän jag blir tjugu år, mamma? — sade Mauritz.

Fru Sterner uppsteg, vacklade fram till byrån, öppnade en låda och framtog derut ett försegladt paket.

— Mauritz, — sade hon, sedan hon återtagit sin plats framför spisen, — detta paket, hvilket du eger rättighet att öppna på den tjugonde födelsedag, innehåller bevisen för din börd jemte en skrifvelse till dig från din far. Han har sjelf förseglat och lemnat det i mina händer, att förvara. — "Om jag ännu lever då", — sade han, — "så äro dessa papper öfverflödiga, men om jag är död, så skall min son derigenom kunna bestyrka sin härkomst och antaga det namn, som tillkommer honom." — Då jag dör, Mauritz, — fortfor fru Sterner, — skall du sjelf erhålla detta paket i din vård, och jag är säker om, att du hysar nog kärlek och vördnad för dina föräldrars minne, att du icke bryter sigillet förr än den bestämda tiden är inne.

— Det skall jag visst icke göra, mamma, — svarade gossen, i det han med barnslig nyfikenhet betraktade det hemlighetsfulla paket. — Men hvarför ville ej min far, att jag skulle antaga hans namn, förrän jag blir tjugu år??

— Jag har ju redan sagt dig, att din far önskade gifva dig en tarligt och enkel uppfostran.... att han ville låta dig uppväxa i den tro, att du egde intet, eller åtminstone obetydligt mer, än du genom egen flit och omtänka kunde vinna. Nu fruktade han att du, ifall du visste dig vara son af en rik man, skulle blifva missnöjd och illa tillfreds med den lott, han bestämt dig.... att du skulle fattas af afund.... att du skulle blifva häglös, lat och lättinnig, i den förhoppning, att du ej behöfde arbeta, utan, åtminstone vid din faders död, skulle komma i öfverflöd. Detta var ett af de skäl som gjorde, att han ej ville låta dig veta ditt verkliga namn, förrän du hunnit den ålder, då du med mognadt förstånd och lugn blick kunde öfverlägga och välja, hvad dig bäst syntes.

— Således ville min far ej, att jag skulle veta att jag var son af en rik man? — återtog Mauritz.

— Nej, han ville det icke.

— Och hvarför har du då omtalat det för mig?

— Emedan det nu, sedan din far dött, utan att efterlemna något åt oss, ej kan göras dig någon skada. Numera kan du icke fattas af de dåraktiga förhoppningar, från hvilka han ville afhålla dig, då du vet, att hela din fars förmögenhet redan tillfallit din äldre broder derför.

Ty äfven om du i en framtid träd fram och bevisar din härkomst, kan du dock ej erhålla mer, än hvad din bror möjligen skulle vilja gifva dig såsom skänk. Den egendom han ärf är nemligen af den beskaffenhet, att den enligt lag tillfaller endast den äldste sonen. De yngre sys-

konen få intet, så framt ej den allidne i ett testamente anvisat dem andra medel. Ett sådant testamente har, som jag redan nämnt, icke blifvit upprättadt af din far, emedan han dog så hastigt, att han ej hann, äfven om han velat, sörja för dig. Du är och förblifver sålunda arlös, min lille gosse.

— Men det är ju en orättvis lag, som gör den ene brodern rik och den andre fattig, — invände Mauritz.

— Visserligen, mitt barn. Den är utan tvifvel en af de orimligaste lagar, som någonsin blifvit stiftade. Men vi skada icke hjälpa det.... och då det en gång så är, vill jag hoppas, att min son eger nog stoltthet och kraft, att icke vilja af någon annan tigga det bröd, som han sjelf bör förskaffa sig.

— Nej, mamma, — ropade den lille gossen lifligt, — det skall jag aldrig göra. Jag skall arbeta och vara flitig vid mina böcker, så att jag snart kan resa till Upsala och blifva student, och sedan blir det väl någon råd. Var säker, mamma, att jag aldrig, äfven när jag får veta min rike broders namn, skall bedja honom om den ringaste hjälp. Jag skall anse som en heder att sträfva mig fram sjelf, såsom min gode far önskade.

— Ja, gör det, min son, — sade modern med rörelse. — Om jag får lifva och vara frisk, så skall du icke lida någon nöd, så länge du är hos mig. Och hvad din undervisning beträffar, så säger den ädle pastor Bergholm, att du aldeles icke behöfver gå i någon skola, hvartill du icke heller har råd, utan han vill lära dig allt, hvad som är dig nödigt, för att kunna resa till akademien. Och då den tid inträffar, hvilket väl ännu kan dröja sju eller åtta år, så hoppas jag att kunna lemna dig litet understöd ifall jag lever.

— Du, mamma?

— Ja, jag har en liten sparpenning aflagd för min sons räkning, — svarade fru Sterner. — Då din far dog och vi nödgades flytta hit till denna lilla koja, samlade jag ihop de dyrbaraste af de nippor, jag fått af honom, bar dem till närmaste stad och sålde dem. En del af de penningar, jag för dem erhöill, har jag redan använt för bådas vår räkning, men större delen har jag förvarat för nämnda ändamål.... oaktadt alla de bekymmer, dem vi uthärdat, all den nöd, mot hvilken vi nödgas kämpa, har jag dock aldrig vidfört en skilling af denna lilla skatt, och skall heller aldrig göra det. Det är det enda testamente jag kan lemna dig, min Mauritz.

— Min goda, älskade mor, — sade gossen under tårar af tacksamhet, — hur mycket gör du ej för mig! För att kunna bereda mig någon hjälp i framtida bekymmer, hungrar och fryser du ofta.... Men du har aldrig nämnt för mig någonting om denna sparpenning.

— Nej, med efter att vi i afton kommit att uppmuntra för framtiden. I början tänkte jag använda dessa penningar till underhåll i någon skola, men då den ädle pastorn, den Gud belöne, så välvilligt åtog sig att gifva dig undervisning för intet, så beslöt jag gömma dem tills den tid kommer, då du måste resa till akademien. Men nu är elden snart utbrunnen. Lägg nu några potatis i asksmörjan, så skola vi äta och sedan gå till hvila.

Mauritz framtog ur ett skåp i ena hörnet af rummet några få derstädes förvarade potatis, lade dem i askan, slog sedan en del af den varma soppan, han kokat, i en af de ofvannämnda thekopparne, samt bjöd den åt sin mor tillika med ett stycke groft bröd, hvilket han äfven framtog ur skåpet.

— Se så, mamma, — sade han, — nu skall du äta din kvällsvard. Jag väntar, till potatisen blir färdig.

— Alldeles icke, min gosse. Tag den andra koppen och fyll den med det som är kvar i pannan. Du kan behöfva något varmt, då du varit ute i regnet.

— Nej, mamma, det som är kvar skall du ha till middag i morgon tillika med köttet. Kom ihåg att vi ej för närvarande ha någonting mera att äta, utan bröd och några potatis. Med det senare hjälper jag mig nog till dess du blir frisk och åter kan börja arbeta. Men soppan skall jag bestämt värma åt dig i morgon.

— Gör som jag säger, mitt goda barn, — sade fru Sterner, djupt röd öfver detta nya bevis på sin älsklings tillgifvenhet. — Tag åtminstone något af soppan. Det blir väl någon råd i morgon. För öfrigt hoppas jag då vara nog stark, att kunna sy färdiga skjortorna åt inspektoren på Odensvik. Jag får då litet penningar, för hvilka vi skola köpa kött och sill.

— Men, mamma, om du fortfar att vara sjuk, så har du ju intet att stärka dig med, — invände Mauritz. — Låt derför mig, som är frisk och ung, lifva af bröd och potatis, tills jag ser att du är riktigt återställd. Jag försäkrar dig, att jag gerna ville gå hungrig till sängs för din skull.

Den rörande tvisten mellan mor och son fortfor ännu en stund, och det var först på fru Sterners uttryckliga tillsägelse som Mauritz slutligen lät beveka sig att förtära några skedblad af soppan.

Derfetter framletade han ur asksmörjan de stekta potatisen och åt dem tillika med salt och bröd. Ty köttstycket, hvaraf soppan blifvit kokad, kunde han icke förmås att röra. Det var ju det enda modren hade att lifva af hela den följande dagen.

— Se så, mamma, — sade gossen, — nu är jag mätt. Nu skall jag bädda åt dig sängen, att du må ligga mjukt och godt. Du har ingen annan piga, än din lille Mauritz, stackars mamma!

Gossen närmade sig sängen och ordnade den sjukas bädd. Derfetter tillredde han sin egen i den omålade träsoffan, som stod vid motsatta väggen.

Och mor och son gingo till hvila och somnade, sedan barnet med hög röst läst en aftonbön....

## III.

Pastor Bergholm.

Följande dagen uppsteg Mauritz vid soluppgången.

Modern sof ännu. Gossen gick tyst fram till en liten bokhylla, som hängde ofvanför byrån, nedtog ett par böcker, satte sig vid bordet och började läsa mycket flitigt, hvarmed han fortfor ett par timmar.

Klockan nio skulle han vara i prestgården hos den gode komministern, som åtagit sig hans undervisning. Och som Mauritz mycket älskade sin lärare samt dessutom fann sitt högsta nöje i studierna, var han angelägen om att alltid kunna sina hemlexor och att aldrig försumma någon lektion.

Den koja, i hvilken fru Sterner bodde med sin son, låg på något afstånd från en by, som lydde under Odensvik, ett stort fideikommiss, tillhörigt greve Stjernekrantz. Vid ena ändan af nyssnämnda by låg komministerbostället Brotorp, ett litet rödmåladt envåningshus, omgivet af några björkar och körsbärsträd. Här var det som Mauritz lärare, pastor Bergholm, hade sin bostad. Pastor Bergholm var en man af nära femtio års ålder, allmänt känd och värderad lika mycket för sin rena och sedliga vandel som för sin vidsträckt lärdom i nästan alla möjliga grenar af vetenskapen. Det fanns näppeligen i hela Sverige någon komminister, som kunde mäta sig med honom i kunskaper. Han var en stor historiker, skicklig teolog, matematiker och filosof samt framför allt bevandrad i den klassiska litteraturen. Roms och Greklands skaldar, häfda-tecknare och tänkare hade för den fattige komministern öppnat alla sina skattkammars, de hade infört honom i en värld af klarhet, ljus och skönhet, i hvilken han sökte och fann tröst för alla de bittra motgångar och vedervärdigheter, hvarmed det närvarande i rikt mått öfverhopade honom. Också avseende hans hvarje stund, han kunde ställa undan från sina öfriga bestyr, till allt djupare forskningar i vetenskapens omtäliga ocean, och han ansåg hvarje dag förlorad, under hvilken han icke egnat åtminstone någon stund åt studierna.

Egentligen lefde han blott då han studerade. De husliga bestyren och de ekonomiska bekymren voro för denna stackars lärde tunga bojar, som fjettrade hans andes vingar, och från hvilka han derför vände sig bort, så ofta det var honom möjligt. Emellertid låto de dock ofta känna sitt tryckande våld, ty pastor Bergholm hade ett stort hushåll att föda fram på sina små inkomster. Han hade hustru och fem barn, af hvilka det äldsta icke var mer än tolf år gammalt, ty pastorn hade gift sig mycket sent.

Pastor Bergholm var en af dessa olyckliga, hvilka tyckas hafva en afgjord otur i alla sina åsador. Han hade en stor lärdom och reglara regala pastorater. Många gånger hade han dock varit på förslag till ganska indräktiga sysslor, men alltid blifvit förbigången af brist på rekommendationer. Han var icke den man, som förstod att ställa sig i med dem som makten hafva, och han hyste den barnsliga tron, att den sanna förtjensten icke behöfver några rekommendationer, för att bryta sin väg. Sådant ansåg han under sin värdighet och aldrig hade han kunnat förmå sig att göra uppvaktningar och kröka rygg i de stors förmak. Detta var enfaldigt gjort af honom, ty han fick derför stanna kvar på sin obemärkta plats, och fastän han hade högsta betyget i sin pastoralexamen, fastän han räknade nära trettio tjänsteår samt dessutom var allmänt aktad såsom en redlig och rättsskaffens man, så var och förblef han likväl komminister med omkring 50 tunnor spannmål i lön.

Nedslagen öfver alla dessa motgångar hade pastorn beslutat att blifva kvar der han var och låta lyckeligare ämbetsbroder kitvas om brödstyckena bäst de gitte. Detta beslut vidblef han också oryggligt, i trots för alla fru Bergholms ifriga och enträgen uppmaningar. Pastorn var i allt öfrigt mycket medgörlig mot sin fru.... han lät henne styra och ställa bäst hon behagade i huset, glad att kunna vältra hela den tunga bördan på hennes axlar.... men så ofta hon uppmannade honom att lägga in sin ansöknin till något pastorat, yttrade han ett kärt nej.

Fruen gret, skrek, stampade i golvet och frågade sin man om han ämnade svälta ihjel sig. Henne och barnen i "det eländiga hål", dit han en gång kommit.... hon talade om allt det släp och den möda hon hade, för att kunna draga fram hushållet, under det pastorn sjelf blott satt och hängde öfver sina gamla latinska luntor, hvilka aldrig än inbringat honom en skilling.... och hon svor slutligen att begära äktenskapsskildnad, om ej mannen bekvände sig till att söka en bättre syssla.

— Hustru, — sade pastorn vid dylika tillfällen, hvilka inträffade hvarje gång fru Bergholm fött höra, att något nytt pastorat blifvit ledigt, — hustru jag har försökt många gånger, det vet du.... Men vår Herre tyckes ej vilja, att jag skall lemna denna plats, der jag vistats i öfver tjugu år, och derför är det icke värdt att göra några ytterligare försök. Vi få derför vara nöjda med det vi hafva. Var lugn du, Brita Kajsa!

— Lugn! — skrek då frun i raseri, — du talar då aldrig om annat än lugn.... och lugn, under det din stackars hustru må lifva i ständig oro; — och nu följde en ström af ord, för hvilken det icke var möjligt att sätta någon damm, och hvilken den stackars pastorn endast kunde undkomma, derigenom, att han stack fingrarna i öronen och i fullt språng störtade uppför trappan till sin lilla vindskammare samt slog igen dörren om sig.

Men hvar till denna fristad, glömdes han snart all den förtret han rönt, i det han skyndsamt ryckte ned från bokhyllan en af de klassiska auktorer och fördjudade sig i läsningen deraf.

**WET WORK**  
TOWER'S  
FISH BRAND  
WATERPROOF  
OILED CLOTHING  
(Black or Yellow)  
Will keep you dry and comfortable under all conditions. Ask your dealer. Look for the  
**SIGN OF THE FISH.**  
It is a guarantee of service and satisfaction.  
A. J. TOWER CO., BOSTON, MASS., U. S. A.  
TOWER CANADIAN CO., LTD., TORONTO, CANADA.  
TOWERS Fish Brand water-tight, oil-proof (wet or dry) suits, boots, and shoes, are made of the best material, and are guaranteed to keep you dry and comfortable under all conditions. Ask your dealer. Look for the SIGN OF THE FISH. It is a guarantee of service and satisfaction.

## Canadas Nordvest.

### HOMESTEAD LAGEN

Alla sectioner med jemna nummer af Kronolanden i Manitoba och Nordvest Territorierna, undantagandes 8 och 26, hvilka ej äro upplåtna för homestead eller reservade som ved-lotter för settlarne eller för andra ändamål, kunna upptagas som homestead af hvilken person som helst, som är ensam hufvud för en familj, samt hvarje mansperson, som fyllt 18 år, till storleken af en kvartsection å 160 acres, mer eller mindre.

### Ansökan för tillträde.

Ansökan göres personligen på landkontoret i det distrikt, der landet är beläget, eller om homestead-tagaren så önskar, må han på begäran hos "The Minister of the Interior, Ottawa", "Commissioner of Immigration, Winnipeg", eller till det respektiva lokala landkontoret erhålla rättighet att låta ett ombud uttaga tillträdesbeviset för honom. En afgift af \$10.00 erlägges för för tillträde.

### Homestead Skyldigheter.

Under den nuvarande homestead-lagen skall skyldigheterna fullgöras på följande sätt, nämligen:

1) Genom att minst sex månader bygga och bo på landet hvarje år under en termin af minst tre år.

2) Om fadern (eller modern om mannen är död) till en person, som är berättigad att upptaga homestead, bor på en farm i grannskapet af det homestead, som af honom eller henne äro upplåtna, uppfyller, tillräckligt under den tiden före patentets erhållande af sådan person genom att vara bosatt hos sin fader eller moder.

3) Om en nybyggare har erhållit patent på sitt första homestead, eller Certificat för utförandet af sådant patent attesterat af i den ordning, som föreskrives i Dominion Lands Act, samt erhållit tillstånd för ett andra homestead, uppfyller skyldigheten under tiden före patentets erhållande genom att vara bosatt på sitt första homestead.

4) Om nybyggaren har sin permanenta bostad på farm, som eges af honom i grannskapet af hans homestead, uppfyller bostadsskyldigheten genom att vara bosatt på nämnda farm.

"Grannskap" i det föregående menas antingen samma township eller ett dermed sammanhängande.

Homesteadtagare, som vill tillgodogöra sig förmåner af bestämmelserna 2, 3 och 4, måste odla minst 30 acres eller hålla minst 20 kreatur jemte erforderliga stallbyggnader, samt dessutom hafva 80 acres, ordentligt inhägnade.

Hvarje homesteadtagare, som brister i att fullgöra homesteadtagarens skyldigheter, riskerar att få sitt homestead annullerat och öppnat för nytt tillträde.

### Begäran om patent

kan inlemnas vid slutet af de tre åren till den lokala land agenten, underagenten eller homestead-inspektören. Innan denna begäran insändes, måste settlarne gifva sex månaders skriftlig notis till "The Commissioner of Dominion Lands", Ottawa, att han ämnar uttaga patent.

### Underrättelser.

Nyanlända invandrare erhålla på immigrationskontoret i Winnipeg eller Dominion Land kontoret i Manitoba och Nordvest Territorierna underrättelser om det land, som är öppet för tillträde, och från tjänstemännen kostnadsfria råd och upplysningar samt hjälp för att tillförsäkra sig ett passande stycke land; samt klara underrättelser med afseende på land, skogs-, kol- och mineralagarna såväl som kronolanden i jernvägsbältet i British Columbia, erhållas på begäran hos "The Secretary of the Department of the Interior", Ottawa, "The Commissioner of Immigration", Winnipeg, Man., eller till någon Dominion Lands agent i Manitoba.

W. W. Corry

Vice Infräminister.

N. B. — Utom dessa frihemman, till hvilka ofvanstående förordning hänförs, finnas tusentals acres af bördigt land tillgängliga för arrende eller köp från jernvägarna eller andra firmor.

(Forts.)











## SVENSKAR OCH NORRMÄN.

## Olika folkaktar.

Ur "Berliner Lokal-anzeiger" hämta vi följande.

Hvar och en som rest i Sverige och Norge med öppen blick för politisk och social folkegenart, har säkert gjort den iakttagelsen, att begreppet "broderfolk", som så ofta blifvit använt om svenskar och norrskar, icke motsvarar verkliga förhållandet mellan dessa båda skandinaviska folk. Om någon sympati har, trots unionen, som endast var på papperet, aldrig varit tal, de mest allmogens släktingar kunna icke vara mer likgiltiga för hvarandra.

I symnerhet norrmännen betona vid hvarje tillfälle antagonismen, det sönderande och skiljande.

Om man tar en norrmän för en svensk, kan man hålla tusen mot ett, att han dundrar med ett förmodat "Nej, norrmän!", som om det för en Norges son, en afkomling af de gamla norrmännen, vore en förmåelse att bli tagen för en svensk.

Den artige och förstående svensken skulle skatta åt ett sådant misstag och förlära saken, den hårde, föga älskvärde norrmännen känner sig skadad.

Förhoppningar, att den svenska och norska folkaktaktären någon skulle kunna bringas i samklang, har icke blifvit uppfyllt.

Berg skilja dem åt, algrunden gapa mellan dem. Deas naturer äro i grund och botten motsatta.

Redan i härstamningen. Norrmännen äro afkomlingar af gamla sjöfarande, sluga, förvärgsiga, bytelslysta nordmän med en stark blandning af tväkt element från hansestäderna — svenskarna till större delen af gotisk härkomst, blandad med urskandinaviska beståndsdelar, båda af germaniska rasen som under århundradenas lopp artat sig totalt olika genom klimat, lefnadssätt och böjelser.

De norska händerna, fiskarens och handelsmannens med alla fel och förtjänster, som tillhöra de för att bli kämpande nordmännen — svenskarna grundläggande städer, kulturskänkade, riddeliga. Norrmännen rustika, svenska urbana.

Norrmännen troga, slutna mot främlingar, sparsamma ända till girighet, hållande på det de förvärfvat, svenska glada och sangvinniga, förekommande och artiga mot främlingar.

Norrmännen, "nordens schweizare", svenska "nordens fransmän", de förra djupa och dystra som sina fjordar, gåfälla som norra skenet, de senare lefnadslustiga epikurer, som njuta lifvet, obekymrade om morgondagen.

Det finnes knappast en mera lefnadsglad, behaglig storsad än Sveriges huvudstad, det med rätta på alla tungonärd frände Stockholm, och knappast en tråkigare än den norska huvudstaden, trots Kristianfjorden underbara naturskönhet.

För främlingen blir skilnaden mellan norrmän och svenskar klar i det ögonblick han öfverskrider gränsen mellan de båda länderna. Andra människor, andra lefnadsvanor, andra åskådningar äfven mot turist.

I Sverige rikliga måltider, som ha sin prägel af det rikhaltiga svenska smörgåsbordet, där man, inom parentes, kan äta för sex — i Norge en pinsamt noga beräknad matsedel; i Sverige en till det yttersta tagen hänsyn till främlingarnas intressen — i Norge en gästvänskap, hvars tränga gränser dragas med en passare; i Sverige tilltalande förståelse för främlingar — i Norge en källborgerlig förkänslighet. Kort sagt: främlingen tvekar ej ett ögonblick, hvilken folkaktaktär han bör gifva förtroendet.

Han kan heller inte trosta sig därmed, att under den sträfvä ytan kanske gömmer en ädel kärna, såsom det så vackert heter, ty han har inte tid nog att gå till botten med den saken.

En sak märker han genast — det behagliga och angenäma är främmande för den norska folkaktaktären.

Motsatserna visa sig i den svenska och norska litteraturen, och i litteraturen uppenbar sig känslorernas innersta.

I svenska folket hjerta lever glädjens skald, Bellman, Nordens Anakreon, och vid midsommars firas hvarje år på Djurgården glada Belmannsfiester.

I Norges huvudstad tronar grubblaren Ibsen.

Sjukpikerna i norrmän och svenska natur äro mycket stora — öfvermåttliga. Man behöfver ej söka efter en konstad förklaring till den afvigelsen, som fört till politisk skandal, den såväl till botten med den saken.

En sak märker han genast — det behagliga och angenäma är främmande för den norska folkaktaktären.

Motsatserna visa sig i den svenska och norska litteraturen, och i litteraturen uppenbar sig känslorernas innersta.

I svenska folket hjerta lever glädjens skald, Bellman, Nordens Anakreon, och vid midsommars firas hvarje år på Djurgården glada Belmannsfiester.

I Norges huvudstad tronar grubblaren Ibsen.

Sjukpikerna i norrmän och svenska natur äro mycket stora — öfvermåttliga. Man behöfver ej söka efter en konstad förklaring till den afvigelsen, som fört till politisk skandal, den såväl till botten med den saken.

En sak märker han genast — det behagliga och angenäma är främmande för den norska folkaktaktären.

Motsatserna visa sig i den svenska och norska litteraturen, och i litteraturen uppenbar sig känslorernas innersta.

I svenska folket hjerta lever glädjens skald, Bellman, Nordens Anakreon, och vid midsommars firas hvarje år på Djurgården glada Belmannsfiester.

I Norges huvudstad tronar grubblaren Ibsen.

Sjukpikerna i norrmän och svenska natur äro mycket stora — öfvermåttliga. Man behöfver ej söka efter en konstad förklaring till den afvigelsen, som fört till politisk skandal, den såväl till botten med den saken.

En sak märker han genast — det behagliga och angenäma är främmande för den norska folkaktaktären.

Motsatserna visa sig i den svenska och norska litteraturen, och i litteraturen uppenbar sig känslorernas innersta.

I svenska folket hjerta lever glädjens skald, Bellman, Nordens Anakreon, och vid midsommars firas hvarje år på Djurgården glada Belmannsfiester.

I Norges huvudstad tronar grubblaren Ibsen.

Sjukpikerna i norrmän och svenska natur äro mycket stora — öfvermåttliga. Man behöfver ej söka efter en konstad förklaring till den afvigelsen, som fört till politisk skandal, den såväl till botten med den saken.

En sak märker han genast — det behagliga och angenäma är främmande för den norska folkaktaktären.

Motsatserna visa sig i den svenska och norska litteraturen, och i litteraturen uppenbar sig känslorernas innersta.

I svenska folket hjerta lever glädjens skald, Bellman, Nordens Anakreon, och vid midsommars firas hvarje år på Djurgården glada Belmannsfiester.

I Norges huvudstad tronar grubblaren Ibsen.

Sjukpikerna i norrmän och svenska natur äro mycket stora — öfvermåttliga. Man behöfver ej söka efter en konstad förklaring till den afvigelsen, som fört till politisk skandal, den såväl till botten med den saken.

En sak märker han genast — det behagliga och angenäma är främmande för den norska folkaktaktären.

## OM DU VILL BLI 100 ÅR.

1. Så sof 2 åtta timmar.
2. Sol på högra sidan.
3. Låt fönstren i ditt sofrum stå öppna så mycket som möjligt.
4. Lagg en matta utanför din sängkammardörr.
5. Låt icke din säng stå långt med väggen.
6. Tag ett bad hvarje morgon, icke kallt, utan ett som har kroppens temperatur.
7. Gör en promenad före frukost.
8. Åt blott linett kött och se till att det är väl kokt eller stekt.
9. För vassas. Drick ej mjölk, om detta ej förskrifves dig.
10. Åt tillräckligt af feta saker för att tillintetgöra sjukdomsdrömmarna.
11. Låt bli att berusa dig, ty det fördärvar kroppens celler.
12. Tag dagligen så mycket motion i fria luften som du kan.
13. Låt aldrig något husdjur uppehålla sig i de rum du bebor.
14. Bo på landet om det är möjligt.
15. Var försiktig med det vattnet du dricker. Undvik fukt i din bostad.
16. Skaffa dig en ordentlig regelbunden sysselsättning.
17. Begränsa din äregrighet.
18. Behårska ditt lynne.

## HURU DERVISCHEN DELADE DE SJUTTON KAMELERNA.

En gammal arab, som kände döden nalkas, fördelade sina ägodelar mellan sina tre söner på följande sätt. Hassan, den äldste, skulle ha hälften af kameljord, Muhammed, den näst äldste tredjedelen och Mustafa, den yngste, mondelen.

När den gamle hade dött, skulle de tre sönerna dela arvet enligt hans föreskrift, ty de äroade sin faders sista vilja. Men de kunde icke komma öfverens om delningen, då talen 17, hvarvet kan delas med 2, 3 eller 9. Det kom till oenighet mellan dem, då de hvar för sig ville draga nytta af delningens omöjlighet. Inom stammen tog man parti för den ene eller den andre, och det drojde ej länge, förrän hela stammen var färdig att råka i fulven på hvarandra.

I detta kritiska ögonblick kom en från Mecka hemvändande dervisch på besök till stammen. Han frågade efter orsaken till tvisten mellan bröderna, och när han hade fått reda därpå, sade han till dem: "Jag äger endast denna kamel, men Allah har befallit mig att gifva eder den, på det att i skolen kunna fullgöra eder faders sista vilja!"

Den helige mannens ord och hans oegennyttiga gifva lugnade genast de uppretade bröderna.

De följde hans råd och företogo delningen efter deras döde faders föreskrift. Med dervischens kamel utgjorde antalet kameler nu 18, och så fick Hassan hälften eller 9, Muhammed tredjedelen eller 6, Mustafa mondelen eller 3. Alltså hade de tre bröderna i enlighet med sin faders vilja delat hans 17 kameler.

Förvånade sågo bröderna, huru dervischen åter besteg sin kamel, som blifvit öfver vid delningen, och fortsatte sin resa glad öfver att halva sin kamel i behåll.

EN SVENSK-AMERIKAN Första Staternas president? Kapiten Thomas W. Lawson i Boston, som såges vara af svensk börd och som är genom sina artiklar om "Frozen Finance" känd öfver hela landet, har börjat på det kraftigaste förordat, att Minnesotas nuvarande guvernör är John A. Johnson måtte af demokratpartiet uppställas som presidentkandidat för nästa valkampen.

EGENDOMLIG STORM. Kapten Warr, på ångaren Caronia, telegraferar från Liverpool hamn, sägande att Caronia i söndags 1,000 mil ute på halvet passerade den största elektriska stormen han någonsin bevittnat. Ett isberg hade just passerat, då skeppet kom in i stormens område. Så nära var isberget, att man tydligt kunde se en isbjörn på kanten af det samma, och passagerare togo 6-gomblicksfotografier af honom med sina kameror. Sedan slökande ljuset, bläcksvarta moln kommo upp, temperaturen, som redan var kall, graden närheten af isberget, föll 53 grader, och vindens hastighet ökades från 20 till 60 mil i timmen. Många passagerare stannade på sådana platser i fartyget, att de särskildt kunde iakttaga stormen, under hvilken blixtarna gjorde det ljus nästan utan afbrott och emellanåt nästan bländade åskdåran.

GULA FERNER har ställt till stort väsen i staterna vid Mexikanska viken. Guvernör Blanchard af Louisiana har ordnat kapten Bostick af statens sjöreserv att med tillräckligt styrka begiva sig till Lake Borgne kanal för att skydda Louisiana fiskare, båtsmän och öfriga befolkning. Guvernör Vandam af Mississippi har begifvit sig till kusten för att anställa undersökning angående guvernörens af Louisiana klagnad, att trupper från Mississippi ryckt in på Louisiana områden och patrullera nära Lake Rigolets. — Italienare i New Orleans hafva sökt hemhållna bland dem förekommande fall af

EN SVENSK ALASKA-FARARE återkommer med \$1,250,000. Medförande en skatt på \$1,250,000, som under förra vintern utvunnits från Portlandgruvan i Nome-distriktet, återkom förliden nämnd Nils Peterson med ångaren "Zealandia" till Seattle, Wash. Portlandgruvan äges af Pioneer Mining Co. Förra vintern ingick hr Peterson ämte hr Anderson och hr Johnson kontrakt med nämnda bolag om att bearbeta gruvan mot erhållande af 60 procents andel af guldbutytet. Enligt rapporten belöpte sig utbytet under vintern till ofvannämnda summa. Det är andra gången hr Peterson haft lyckan att förvärva en betydande förmögenhet i Alaska.

JAPANSKA och ryska soldaters afönningar. Enligt uppgifter af en fackman i en liberal rysk tidning uppbyr en japansk matros i medeltal tre gånger så stor afönning som en rysk, och till hans proviantering anslås i genomsnitt 56 rubel om året, under det den ryska matrosens kosthåll i staten upptages till endast 24 rubel. Lå lifsmedelprisen i Japan uppgå till knappt mer än hälften mot i Ryssland, så kan man lätt göra sig en föreställning om den allmänna nivån för manskäpet i båda länder.

UPPBYR en rysk eskadrier 108,000 rubel om året, medan amiral Togo nöjer sig med den blagsamma summan af 6,000 rubel om året.

EN SVENSK-AMERIKAN Första Staternas president? Kapiten Thomas W. Lawson i Boston, som såges vara af svensk börd och som är genom sina artiklar om "Frozen Finance" känd öfver hela landet, har börjat på det kraftigaste förordat, att Minnesotas nuvarande guvernör är John A. Johnson måtte af demokratpartiet uppställas som presidentkandidat för nästa valkampen.

EGENDOMLIG STORM. Kapten Warr, på ångaren Caronia, telegraferar från Liverpool hamn, sägande att Caronia i söndags 1,000 mil ute på halvet passerade den största elektriska stormen han någonsin bevittnat. Ett isberg hade just passerat, då skeppet kom in i stormens område. Så nära var isberget, att man tydligt kunde se en isbjörn på kanten af det samma, och passagerare togo 6-gomblicksfotografier af honom med sina kameror. Sedan slökande ljuset, bläcksvarta moln kommo upp, temperaturen, som redan var kall, graden närheten af isberget, föll 53 grader, och vindens hastighet ökades från 20 till 60 mil i timmen. Många passagerare stannade på sådana platser i fartyget, att de särskildt kunde iakttaga stormen, under hvilken blixtarna gjorde det ljus nästan utan afbrott och emellanåt nästan bländade åskdåran.

GULA FERNER har ställt till stort väsen i staterna vid Mexikanska viken. Guvernör Blanchard af Louisiana har ordnat kapten Bostick af statens sjöreserv att med tillräckligt styrka begiva sig till Lake Borgne kanal för att skydda Louisiana fiskare, båtsmän och öfriga befolkning. Guvernör Vandam af Mississippi har begifvit sig till kusten för att anställa undersökning angående guvernörens af Louisiana klagnad, att trupper från Mississippi ryckt in på Louisiana områden och patrullera nära Lake Rigolets. — Italienare i New Orleans hafva sökt hemhållna bland dem förekommande fall af

EN SVENSK ALASKA-FARARE återkommer med \$1,250,000. Medförande en skatt på \$1,250,000, som under förra vintern utvunnits från Portlandgruvan i Nome-distriktet, återkom förliden nämnd Nils Peterson med ångaren "Zealandia" till Seattle, Wash. Portlandgruvan äges af Pioneer Mining Co. Förra vintern ingick hr Peterson ämte hr Anderson och hr Johnson kontrakt med nämnda bolag om att bearbeta gruvan mot erhållande af 60 procents andel af guldbutytet. Enligt rapporten belöpte sig utbytet under vintern till ofvannämnda summa. Det är andra gången hr Peterson haft lyckan att förvärva en betydande förmögenhet i Alaska.

JAPANSKA och ryska soldaters afönningar. Enligt uppgifter af en fackman i en liberal rysk tidning uppbyr en japansk matros i medeltal tre gånger så stor afönning som en rysk, och till hans proviantering anslås i genomsnitt 56 rubel om året, under det den ryska matrosens kosthåll i staten upptages till endast 24 rubel. Lå lifsmedelprisen i Japan uppgå till knappt mer än hälften mot i Ryssland, så kan man lätt göra sig en föreställning om den allmänna nivån för manskäpet i båda länder.

UPPBYR en rysk eskadrier 108,000 rubel om året, medan amiral Togo nöjer sig med den blagsamma summan af 6,000 rubel om året.

EN SVENSK-AMERIKAN Första Staternas president? Kapiten Thomas W. Lawson i Boston, som såges vara af svensk börd och som är genom sina artiklar om "Frozen Finance" känd öfver hela landet, har börjat på det kraftigaste förordat, att Minnesotas nuvarande guvernör är John A. Johnson måtte af demokratpartiet uppställas som presidentkandidat för nästa valkampen.

EGENDOMLIG STORM. Kapten Warr, på ångaren Caronia, telegraferar från Liverpool hamn, sägande att Caronia i söndags 1,000 mil ute på halvet passerade den största elektriska stormen han någonsin bevittnat. Ett isberg hade just passerat, då skeppet kom in i stormens område. Så nära var isberget, att man tydligt kunde se en isbjörn på kanten af det samma, och passagerare togo 6-gomblicksfotografier af honom med sina kameror. Sedan slökande ljuset, bläcksvarta moln kommo upp, temperaturen, som redan var kall, graden närheten af isberget, föll 53 grader, och vindens hastighet ökades från 20 till 60 mil i timmen. Många passagerare stannade på sådana platser i fartyget, att de särskildt kunde iakttaga stormen, under hvilken blixtarna gjorde det ljus nästan utan afbrott och emellanåt nästan bländade åskdåran.

GULA FERNER har ställt till stort väsen i staterna vid Mexikanska viken. Guvernör Blanchard af Louisiana har ordnat kapten Bostick af statens sjöreserv att med tillräckligt styrka begiva sig till Lake Borgne kanal för att skydda Louisiana fiskare, båtsmän och öfriga befolkning. Guvernör Vandam af Mississippi har begifvit sig till kusten för att anställa undersökning angående guvernörens af Louisiana klagnad, att trupper från Mississippi ryckt in på Louisiana områden och patrullera nära Lake Rigolets. — Italienare i New Orleans hafva sökt hemhållna bland dem förekommande fall af

EN SVENSK ALASKA-FARARE återkommer med \$1,250,000. Medförande en skatt på \$1,250,000, som under förra vintern utvunnits från Portlandgruvan i Nome-distriktet, återkom förliden nämnd Nils Peterson med ångaren "Zealandia" till Seattle, Wash. Portlandgruvan äges af Pioneer Mining Co. Förra vintern ingick hr Peterson ämte hr Anderson och hr Johnson kontrakt med nämnda bolag om att bearbeta gruvan mot erhållande af 60 procents andel af guldbutytet. Enligt rapporten belöpte sig utbytet under vintern till ofvannämnda summa. Det är andra gången hr Peterson haft lyckan att förvärva en betydande förmögenhet i Alaska.

JAPANSKA och ryska soldaters afönningar. Enligt uppgifter af en fackman i en liberal rysk tidning uppbyr en japansk matros i medeltal tre gånger så stor afönning som en rysk, och till hans proviantering anslås i genomsnitt 56 rubel om året, under det den ryska matrosens kosthåll i staten upptages till endast 24 rubel. Lå lifsmedelprisen i Japan uppgå till knappt mer än hälften mot i Ryssland, så kan man lätt göra sig en föreställning om den allmänna nivån för manskäpet i båda länder.

UPPBYR en rysk eskadrier 108,000 rubel om året, medan amiral Togo nöjer sig med den blagsamma summan af 6,000 rubel om året.

EN SVENSK-AMERIKAN Första Staternas president? Kapiten Thomas W. Lawson i Boston, som såges vara af svensk börd och som är genom sina artiklar om "Frozen Finance" känd öfver hela landet, har börjat på det kraftigaste förordat, att Minnesotas nuvarande guvernör är John A. Johnson måtte af demokratpartiet uppställas som presidentkandidat för nästa valkampen.

EGENDOMLIG STORM. Kapten Warr, på ångaren Caronia, telegraferar från Liverpool hamn, sägande att Caronia i söndags 1,000 mil ute på halvet passerade den största elektriska stormen han någonsin bevittnat. Ett isberg hade just passerat, då skeppet kom in i stormens område. Så nära var isberget, att man tydligt kunde se en isbjörn på kanten af det samma, och passagerare togo 6-gomblicksfotografier af honom med sina kameror. Sedan slökande ljuset, bläcksvarta moln kommo upp, temperaturen, som redan var kall, graden närheten af isberget, föll 53 grader, och vindens hastighet ökades från 20 till 60 mil i timmen. Många passagerare stannade på sådana platser i fartyget, att de särskildt kunde iakttaga stormen, under hvilken blixtarna gjorde det ljus nästan utan afbrott och emellanåt nästan bländade åskdåran.

GULA FERNER har ställt till stort väsen i staterna vid Mexikanska viken. Guvernör Blanchard af Louisiana har ordnat kapten Bostick af statens sjöreserv att med tillräckligt styrka begiva sig till Lake Borgne kanal för att skydda Louisiana fiskare, båtsmän och öfriga befolkning. Guvernör Vandam af Mississippi har begifvit sig till kusten för att anställa undersökning angående guvernörens af Louisiana klagnad, att trupper från Mississippi ryckt in på Louisiana områden och patrullera nära Lake Rigolets. — Italienare i New Orleans hafva sökt hemhållna bland dem förekommande fall af

EN SVENSK ALASKA-FARARE återkommer med \$1,250,000. Medförande en skatt på \$1,250,000, som under förra vintern utvunnits från Portlandgruvan i Nome-distriktet, återkom förliden nämnd Nils Peterson med ångaren "Zealandia" till Seattle, Wash. Portlandgruvan äges af Pioneer Mining Co. Förra vintern ingick hr Peterson ämte hr Anderson och hr Johnson kontrakt med nämnda bolag om att bearbeta gruvan mot erhållande af 60 procents andel af guldbutytet. Enligt rapporten belöpte sig utbytet under vintern till ofvannämnda summa. Det är andra gången hr Peterson haft lyckan att förvärva en betydande förmögenhet i Alaska.

JAPANSKA och ryska soldaters afönningar. Enligt uppgifter af en fackman i en liberal rysk tidning uppbyr en japansk matros i medeltal tre gånger så stor afönning som en rysk, och till hans proviantering anslås i genomsnitt 56 rubel om året, under det den ryska matrosens kosthåll i staten upptages till endast 24 rubel. Lå lifsmedelprisen i Japan uppgå till knappt mer än hälften mot i Ryssland, så kan man lätt göra sig en föreställning om den allmänna nivån för manskäpet i båda länder.

UPPBYR en rysk eskadrier 108,000 rubel om året, medan amiral Togo nöjer sig med den blagsamma summan af 6,000 rubel om året.

EN SVENSK-AMERIKAN Första Staternas president? Kapiten Thomas W. Lawson i Boston, som såges vara af svensk börd och som är genom sina artiklar om "Frozen Finance" känd öfver hela landet, har börjat på det kraftigaste förordat, att Minnesotas nuvarande guvernör är John A. Johnson måtte af demokratpartiet uppställas som presidentkandidat för nästa valkampen.

EGENDOMLIG STORM. Kapten Warr, på ångaren Caronia, telegraferar från Liverpool hamn, sägande att Caronia i söndags 1,000 mil ute på halvet passerade den största elektriska stormen han någonsin bevittnat. Ett isberg hade just passerat, då skeppet kom in i stormens område. Så nära var isberget, att man tydligt kunde se en isbjörn på kanten af det samma, och passagerare togo 6-gomblicksfotografier af honom med sina kameror. Sedan slökande ljuset, bläcksvarta moln kommo upp, temperaturen, som redan var kall, graden närheten af isberget, föll 53 grader, och vindens hastighet ökades från 20 till 60 mil i timmen. Många passagerare stannade på sådana platser i fartyget, att de särskildt kunde iakttaga stormen, under hvilken blixtarna gjorde det ljus nästan utan afbrott och emellanåt nästan bländade åskdåran.

GULA FERNER har ställt till stort väsen i staterna vid Mexikanska viken. Guvernör Blanchard af Louisiana har ordnat kapten Bostick af statens sjöreserv att med tillräckligt styrka begiva sig till Lake Borgne kanal för att skydda Louisiana fiskare, båtsmän och öfriga befolkning. Guvernör Vandam af Mississippi har begifvit sig till kusten för att anställa undersökning angående guvernörens af Louisiana klagnad, att trupper från Mississippi ryckt in på Louisiana områden och patrullera nära Lake Rigolets. — Italienare i New Orleans hafva sökt hemhållna bland dem förekommande fall af

EN SVENSK ALASKA-FARARE återkommer med \$1,250,000. Medförande en skatt på \$1,250,000, som under förra vintern utvunnits från Portlandgruvan i Nome-distriktet, återkom förliden nämnd Nils Peterson med ångaren "Zealandia" till Seattle, Wash. Portlandgruvan äges af Pioneer Mining Co. Förra vintern ingick hr Peterson ämte hr Anderson och hr Johnson kontrakt med nämnda bolag om att bearbeta gruvan mot erhållande af 60 procents andel af guldbutytet. Enligt rapporten belöpte sig utbytet under vintern till ofvannämnda summa. Det är andra gången hr Peterson haft lyckan att förvärva en betydande förmögenhet i Alaska.

JAPANSKA och ryska soldaters afönningar. Enligt uppgifter af en fackman i en liberal rysk tidning uppbyr en japansk matros i medeltal tre gånger så stor afönning som en rysk, och till hans proviantering anslås i genomsnitt 56 rubel om året, under det den ryska matrosens kosthåll i staten upptages till endast 24 rubel. Lå lifsmedelprisen i Japan uppgå till knappt mer än hälften mot i Ryssland, så kan man lätt göra sig en föreställning om den allmänna nivån för manskäpet i båda länder.

## SKATTSÖKAERNE funno hvad de letade efter. John Nelson hette en gammal enstöring, som för några veckor sedan afled i sin hydda i Munterville, Wapello co., Iowa. Den gamle var känd som en girig-buk, och hans lik hade knappt hunnit kallna, förrän folk började leta efter den skatt, som man var säker om att han grävt med någonstädes. På en åkerlapp om en fjärdedels acre, som tillhörde den allmoges tunna skattgrävarne 100,000 dollars i guld, silver och ädelstenar, och detta fynd har gjort stadens invånare så vöriga, att de försummat allt annat, stängt sina butiker och knappt gifvit sig tid till att äta. Nelson var en gång guldsmed i Illinois. Under de sista 40 åren, som han bodde i Munterville, sag man honom aldrig arbeta.

CHICAGO Chronicle gör följande reflektioner öfver körarestrajken: Under de 105 dagar, som körarestrajken varade, uppskattades de strajkandes egen förlust till \$350,000, förlusten för Chicago och Cook county till \$560,000, arbetsgivarnes till \$2,000,000 och allmänhetens till \$3,000,000, alltså i rundtal \$6,000,000. Jämte den pekuniära förlusten har körareunionen förlorat sitt anseende, och själva unionen har fått en så svår knäck, att den sannolikt behöfver åratals tid att resa sig igen.

DEN SNABHEIT, med hvilken Japan kommit i första rangen bland världsmakterna bevisas ej endast genom det nu pågående kriget. Nyligen afled i olika delar af Första Staterna två män, hvilka hade varit med på den expedition under kommandör Parry, genom hvilken tvangs att öppna vissa hamnar för Amerikas handel. Japan intog vid den tiden en liknande ställning enligt den öfriga världens upplattning som Tibet och Filipinerna gör i dag. Den förändring som ägt rum är utan motstycke i historien.

SVENSK ALASKA-FARARE återkommer med \$1,250,000. Medförande en skatt på \$1,250,000, som under förra vintern utvunnits från Portlandgruvan i Nome-distriktet, återkom förliden nämnd Nils Peterson med ångaren "Zealandia" till Seattle, Wash. Portlandgruvan äges af Pioneer Mining Co. Förra vintern ingick hr Peterson ämte hr Anderson och hr Johnson kontrakt med nämnda bolag om att bearbeta gruvan mot erhållande af 60 procents andel af guldbutytet. Enligt rapporten belöpte sig utbytet under vintern till ofvannämnda summa. Det är andra gången hr Peterson haft lyckan att förvärva en betydande förmögenhet i Alaska.

JAPANSKA och ryska soldaters afönningar. Enligt uppgifter af en fackman i en liberal rysk tidning uppbyr en japansk matros i medeltal tre gånger så stor afönning som en rysk, och till hans proviantering anslås i genomsnitt 56 rubel om året, under det den ryska matrosens kosthåll i staten upptages till endast 24 rubel. Lå lifsmedelprisen i Japan uppgå till knappt mer än hälften mot i Ryssland, så kan man lätt göra sig en föreställning om den allmänna nivån för manskäpet i båda länder.

UPPBYR en rysk eskadrier 108,000 rubel om året, medan amiral Togo nöjer sig med den blagsamma summan af 6,000 rubel om året.

EN SVENSK-AMERIKAN Första Staternas president? Kapiten Thomas W. Lawson i Boston, som såges vara af svensk börd och som är genom sina artiklar om "Frozen Finance" känd öfver hela landet, har börjat på det kraftigaste förordat, att Minnesotas nuvarande guvernör är John A. Johnson måtte af demokratpartiet uppställas som presidentkandidat för nästa valkampen.

EGENDOMLIG STORM. Kapten Warr, på ångaren Caronia, telegraferar från Liverpool hamn, sägande att Caronia i söndags 1,000 mil ute på halvet passerade den största elektriska stormen han någonsin bevittnat. Ett isberg hade just passerat, då skeppet kom in i stormens område. Så nära var isberget, att man tydligt kunde se en isbjörn på kanten af det samma, och passagerare togo 6-gomblicksfotografier af honom med sina kameror. Sedan slökande ljuset, bläcksvarta moln kommo upp, temperaturen, som redan var kall, graden närheten af isberget, föll 53 grader, och vindens hastighet ökades från 20 till 60 mil i timmen. Många passagerare stannade på sådana platser i fartyget, att de särskildt kunde iakttaga stormen, under hvilken blixtarna gjorde det ljus nästan utan afbrott och emellanåt nästan bländade åskdåran.

GULA FERNER har ställt till stort väsen i staterna vid Mexikanska viken. Guvernör Blanchard af Louisiana har ordnat kapten Bostick af statens sjöreserv att med tillräckligt styrka begiva sig till Lake Borgne kanal för att skydda Louisiana fiskare, båtsmän och öfriga befolkning. Guvernör Vandam af Mississippi har begifvit sig till kusten för att anställa undersökning angående guvernörens af Louisiana klagnad, att trupper från Mississippi ryckt in på Louisiana områden och patrullera nära Lake Rigolets. — Italienare i New Orleans hafva sökt hemhållna bland dem förekommande fall af

EN SVENSK ALASKA-FARARE återkommer med \$1,250,000. Medförande en skatt på \$1,250,000, som under förra vintern utvunnits från Portlandgruvan i Nome-distriktet, återkom förliden nämnd Nils Peterson med ångaren "Zealandia" till Seattle, Wash. Portlandgruvan äges af Pioneer Mining Co. Förra vintern ingick hr Peterson ämte hr Anderson och hr Johnson kontrakt med nämnda bolag om att bearbeta gruvan mot erhållande af 60 procents andel af guldbutytet. Enligt rapporten belöpte sig utbytet under vintern till ofvannämnda summa. Det är andra gången hr Peterson haft lyckan att förvärva en betydande förmögenhet i Alaska.



